

«... άλλων αλλοίθωρο! Σύγκριση δὲν ἔχει ὁ Τούρκος ὁ ξυγὸς μετὰ τὴν δυνάμη τοῦ δασκαλισμοῦ μας! Οἱ μας μαζί του πηγαίνουμε τώρα, γιατί ὅλοι μας φοροῦμε τὰ πολυαλιὰ πρὸς μᾶς ἔβαλε. Καὶ τὸ νόστιμο, ἐκείνοι πρὸς γράφουνε σήμερα τὰ χειρότερα κορακίστικα εἶναι κ' οἱ πρὸς φανατικοὶ ὁπαδοὶ τους. Ἄμα κανένας δὲν ξέρει νὰ καλοκλῆνῃ τὸ κῆλον, σκυλὶ γίνεται ἀντὶ τοῦ προσβάλλῃ τὴν κορακίστικη. Ρωμαϊκὸ κι αὐτό. Κι αὐτὸ μετὰ τὸ λόγο του. Ἀπὸ τὴν πολλὴ τὴν ἔθνικὴ μας τὴν περηφάνεια, τάγαποῦμε τὰ σκυλλήκια πρὸς κρυφοτρῶν τὴν ρίζα τῆς ρωμιοσύνης.

Χαρήτε το καλοὶ μου σοφοί, γιὰ τὰ σὰς ἔγινε τὸ ἔθνος! Τυραννεῖτε το, καὶ μὴ φοβάστε! Μιὰ κατὰρα δὲ θὰ σὰς ξεστομίση τὸ ἔθνος.

Κ'

ΞΑΠΛΩΜΕΝΟΣ

Ἦτυχε ποτὲ σου νὰ δῆς φάντασμα, ἀπὸ μέσα κι-δούρι, κι ἀπ' ἔξω ἀσπρο, κατάριο σαντόν; Νὰ τρομάξῃς καὶ νὰ πολεμᾷς; νὰ τὸ ξεφύγῃς κι ὄλο νὰ τὰκολοιθᾷς τὸ στοιχεῖο; Νὰ τρέμουν τὰ σκέλια σου, καὶ νὰ μὴν πέφτῃς χάμω, μόνο νὰ πηγαίνῃς κατόπι τοῦ ὄσπου νὰ σὲ φέρῃ στὸ Κοιμητήριον, νὰ σοῦ δείχνῃ τὰ μνήματα ἕνα ἕνα, νὰ σὲ κἀνῃ νὰ διαβάξῃς τὴς πλάκας τους, νὰ γονατίζῃς ἐμπρὸς τους, ὕστερα νὰ σὲ προστάξῃ νὰ ξαπλώνεσαι καὶ νὰ θαρρῆς πὼς εἶσαι καὶ σὺ θαμμένος μέσα στὸ Κοιμητήριον; Νὰ τὸ ξέρῃς πὼς μπορεῖς νὰ σηκωθῆς, νὰ τρέξῃς καὶ νὰ φύγῃς ἔξω στὸ ζωντανὸ τὸν κόσμον, καὶ πάλι νὰ μὴν πορῆς, γιατί δὲν τὸ θέλει τὸ φάντασμα; Κ' ἔτσι νὰ γίνεταί ἡ θέλησή του δική σου, καὶ νὰ μένης ἐκεῖ ξαπλωμένος καὶ μισαποθαμμένος, καὶ νὰ φαντάζεσαι πὼς σ' ἔχουνε σκεπασμένο καὶ μετὰ μνημεῖο μαρμάρينو, μετὰ γράμματα χρυσομένα ἀπάνω του, μ' ἄλλα λόγια πὼς πέθανες, δοξάστηκες, ἀποθεώθηκες;

Τέτοιον φάντασμα δὲν εἶδες μαθές; Δὲν ξαπλώθηκες ποτὲ σου σὲ τέτοιον τάφο; Καλὸς τυχὸς ἀνθρώπος! Δὲν εἶδες λοιπὸν δάσκαλο, δὲν πῆγες ποτὲ σου στὸ «Ἑλληνικὸ!» Ἐγὼ καθὼς βλέπεις, ἐμεῖς ἐκεῖ ξαπλωμένοι τέσσαρα χρόνια. Τί λέγω τέσσαρα! Ἄλλα δεκατέσσαρα, κι ἄλλα εἰκοσιτέσσαρα χρόνια, ὄσπου πέρασε κάποιος καὶ μοῦ πάτησε τὸ πόδι καὶ πῆδηξα καὶ, μετὰ τὸ συμπάθειο, βλαστήμησα, κι ἀπὸ τὴν ἑμίλια μου τὸ κατὰλαβον πὼς δὲν εἶμαι πεθαμμένος, μόνο πὼς δειρεῖομαι τόσα χρόνια! Κρέμα, κρέμα στὰ ἔξηντα μου χρόνια! Ποῦ νὰ τὰ ξανάθωρον πιά τώρα!

Ἐννιά μῆνες Ἑλληνικὰ, καὶ ξαπλώθηκα. Χάθηκα μέσα στὰ ὄνειρα! Τὸ βλεπᾷς θεοφάνερα πὼς σὲ λιγάκι θὰ γράφω κ' ἐγὼ σὰν τὸ δάσκαλο. Μὰ καὶ σὰν τὸν Ὀμηρον, φίλε μου! . . .

. . . Μ' ἀκούει ὁ γέρον Βασίλης στὴν ἔετασή, σὰν πέρασε κείνος ὁ χρόνος, καὶ δάκρυζαν τὰ μάτια του ἀπὸ τὴ συγκίνηση. Κ' ἡ γριὰ ἡ καμμένη μετὰ κοίταζε καὶ δὲ χόρτανε. Θὰ προκόψῃ αὐτὸ τὸ παιδί, ἔλεγαν ὅλοι!

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

Ο ΞΕΝΟΣ

Γλυκοχαράζον τὰ βουνὰ καὶ οἱ ὄμορφες ξυπᾶνε Πᾶν τὰ πουλιάκι στὴ βοσκὴ καὶ ἡ Ἐρατὴ στὴ βροχή. Στῆς γούρνας τὸ καθρέφτισμα τὰ κάλλη τῆς λογιάζει, Λαφροκονῆ τὸ πρόσωπο, παίζουσε τὰ μολλιά τῆς Καμαρωτὰ σὲς πλάτες τῆς πρὸς χορτασμὸ δὲν τὰ ἔχει. — Κόρη, μὴν παίζεις τὰ μαλλιά, γιατί μετὰ θανατώνεις. Δώδεκα χρόνια ἔζησα στὰ ἔρημα τὰ ξένα Καὶ δοῦκα καὶ ἀν' ἐλαξάντισσα, γιὰ ἕνα φιλιὸ σ' τὰ δίνω. — Ἄδικα, ξένη, στέκεσαι, τοῦ κᾶνον περιμένεις, Μόν' τράβα πᾶνε στὸ καλὸ, τὰ λόγια σου μὴ χάνεις. — Ἔτσι, κοπέλα, μὴ μιλάς, γιατί μετὰ θανατώνεις. Δώδεκα χρόνια ἔζησα στὰ ἔρημα τὰ ξένα, Κάλια εἶχα νὰ με ἔρωγε ἡ γῆς, τὸ μάβρο τῆς τὸ χῶμα Κ' ἐσένα νὰ μὴ γνώριζα, μήτε τὴν ἀπονία σου. — Μὴν καταρῖσαι, ξένη μου, κ' ἔχω ἀδερφὸ στὰ ξένα, Καὶ δὲ, τι δὲ θέλω στὸ δικό, δὲ θέλω καὶ στὸν ξένο. Πᾶ νὰ τὸ πῆς τῆς μάνας μου, καὶ ἐγὼ δικιά σου θὰ εἶμαι

1909.

Θ. ΚΑΤΡΑΠΑΝΗΣ

ΜΕ ΜΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100 000 !

ΛΑΧΕΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστὸν γραμματίον ἰσχύον διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓ ΚΕΡΑΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 Κέρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
118 Κέρδη	»	100
557 Κέρδη	»	50
1000 ἐν ὄλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....		225,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας πρῶτας, εἰς τὰς Τραπεζὰς εἰς τοὺς σταθ-μάρας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων. Ἐκαστὸν γραμματίον ἰσχύον διὰ μιᾶν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ Διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΚΟΜΑ ΚΙ Ο ΤΙΤΛΟΣ

Wien, 10 Octobre 1909

Efimerida Noumas Athen.

Halasmeno spiti mela symboli-
zon Ellada briscete omonymo piima asteri
periehomeno gyrous rythmon.

SPYROS BARBAROSSOS

Σημ. τοῦ Νουμά. — Κοιτάξαμε τοὺς «Γύ-
ρους τῶν Ρυθμῶν» τοῦ Λάμπρου Ἀστέρη καὶ
βρήκαμε στὴ 18 σελίδα ποιήματα πρὸς συμβολίζῃ
τὴν ξεχαρβαλωμένη Ἑλλάδα, μετὰ τὸν τίτλον «Τὸ
χαλασμένο σπίτι». Οἱ «Γύροι τῶν ρυθμῶν» τυ-
πωθήσαν δὲ καὶ τέσσαρα χρόνια.

Ο,ΤΙ ΒΛΕΠΕΤΕ

— Ἀναγκάζομασε νὰ κάνουμε τὴν ἀκόλουθη δήλωσι.
Ὅσοι μᾶς καθυστεροῦν τὴ συνδρομὴν τους καὶ δὲ μᾶς τὴ
στελινοῦ ἴσμε τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου, δὲ πᾶψουνε νὰ λαβαί-
νουν πιά τὸ φύλλον. Ἡ συνδρομὴ πλερώνεται μπροστὰ καὶ
μερικὸν τοῦ Ἐξωτερικοῦ πρέπει νὰ λογαριασοῦν πὼς κἀθε
φύλλον φορτώνεται καὶ μετὰ πεντάλεπτον γραμματόσημον, πρὸς
τὸ πλερώνουμε κ' ἐμεῖς μπροστὰ στὸ ταχυδρομείο. Εἶναι
λοιπὸν ἀδίκον νὰ μὴ μᾶς στέλνουνε μερικὸν τῆ συνδρομῆς
τους καὶ νὰ μὴ καταδέχονται ν' ἀπαντήσουν ὅστε σ' ἀπα-
νωτὰ γράμματα πρὸς τοὺς στέλνομε. Ὁ «Νουμάς» δὲ καὶ
μπροδὲ ἔνοσι σὲ κανένα νὰ μὴ παχίνας χάρισμα.

— «Ὅλοι φταῖμε γιὰ τὴ σημερινὴ κατὰστασι!» δή-
λωσε κάποιος ἐπίσημον μετὰ στὴ Βουλῆ.

— Εἶναι τόσο γνωστὸ αὐτό, πρὸς κταντάει πιά περικτῆ
μιὰ τέτιαν δήλωσι. Σῶναι μοναχὰ νὰ πᾶψουν ἀπὸ δὲ κι
ὄμπρὸς νὰ φταῖνε. Νὰ, τί καρτεροῦμε, ὄχι νὰ μᾶς τὸ δη-
λώσομε, μὰ νᾶν τὸ δοῦμε.

— Ἀπελευθερωτικὰτες οἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ὅπως
τὴς γράφει γλεντζέδικα τὸ «Κεντρί» (ὁ Σταματίου δηλ.)
στὴν «Ἀκρόπολις». Πιστὴ κι ὀλοζώντανη ζουγραφιά τῆς
Βουλῆς, πρὸς δὲ χορταῖνε κανεὶς νᾶν τὴ βλέπει.

— Στὸ φύλλον τῆς ἄλλης Κερικῆς θὰ τυπώσομε ἄρθρον
τοῦ Ψυχῆρ, «Διγλωσσία, Διγλωμῖα» πρὸς τὸ λάβαμε ἄργα
καὶ δὲν προφτάξαμε σὲ τούτον τὸ φύλλον. Καὶ στὸ παραπά-
νον φύλλον, ἀριθ. 362, θὰ τυπώσομε καινούριον δῆγημά
του. «Τὰ σκουλαρίκια».

— Τὸ φύλλον τῆς ἄλλης Κερικῆς θὰ βγεῖ μετὰ δώδεκα
σελίδες. Οἱ ὄχτῶ σελίδες θὰχοῦν τὴν Γ' προκήρυξι τοῦ
Ἰδα ὁ Στρατὸς καὶ ἄλλα.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Στὴ στικὰ. Κεῖνον πρὸς λὲς λόγου σου μετὰ τόσα λόγια,
νὰ, πὼς τὸ λέει ὁ Tomazeo μετὰ δὲδ λόγια μοναχὰ: «Κεῖ-
νος πρὸς ξέρει γιὰ πολλὸν καιρὸ νὰ ὑποφέρει, ξέρει καὶ γιὰ

πολὸν καιρὸ νὰ γκῆπῃ. Ἡ ἰλαρότητα δὲ γινᾶναι τὰ με-
γάλα τὰ πάθη.—κ. Στρ. Γρ. Ὁχι. Στείλε μας καλό-
τερα.

ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ
Βασιλέως

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

Ἐν Ἀθήναις (Πλατεία Κάνιγγος)
Ἐγκειμένη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1894
Β. Δ. Σχολαῖ τεχνικῶν σπουδῶν ἀνωτέραι:
ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΓΕΩΡΙΚΗ,
ΜΗΧΑΝΟΥΡΙΚΗ, ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ
Φοιτητοὶ διετής.
Ἐναρξῖ μαθημάτων τῆ 15 Σεπτεμβρίου.
Πρόγραμμα ἀποστέλλεται δωρεάν.
Γίνονται δεκτὰ μαθήτρια.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

ὅτι σήμεραν, ἡμέραν Μέμπτην καὶ ὥραν 9)12 π. μ.
ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς καὶ
ἐνώπιον τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδ-
ριάσει, ἡ 22α κλήρωσις τοῦ ἐκ δραχ. 20.500.000
δανείου αὐτῆς, ἡ ὀρισμένη διὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου
1909.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλεουσιν ἐξαχθῆ
ἐκ τῆς κληρωτέδος δεκαεξὲ ἀριθμοὶ ὀμολογιῶν μετὰ
λαχνοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 1ῆ Ὀκτωβρίου 1909.

Ὁ Διοικητῆς
Γ. ΣΤΡΕΪΤ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΜΕ ΠΙΑΝΟ

Τυπωθήσανε στὴ Λεψία καὶ που-
λιῶνται στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμά».

α') ΠΟΙΗΤΗ ΜΑΛΑΚΑΣΗ :

- 1) Στὴν ἀνέμη καρφωμένα . . . Δρ. 1.—
- 2) Τραγουδάκι . . . » 1.—
- 3) Στὴ νῆσον πέρα ὁ πύργος τῆς Ἀθώ-
ρητης . . . » 1.—

β') ΠΟΙΗΤΗ ΑΔΕΣ. ΠΑΛΛΗ :

- 4) Μολιτιάτισσα . . . Δρ. 1.—
- 5) Μισριώτισσα . . . » 1.—
- 6) Ρουμελιώτισσα . . . » 1.50
- 7) Ἀφροδίτη . . . » 1.50
- 8) Χαίντε χερσὲς . . . » 1.—
- 9) Μικρούλα . . . » 1.50
- 10) Στὸν Ἐποπα (μαλλιαρικὰ Πέπ!) Χαρίζεται.
Ἄλλα μαζί ἕνας τόμος δρ. 5.